Quaresma - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 22/02/2015 - 09:00

Gn 9,8-15
1 Pe e,18-22
Mc 1,12-15

La proposta de la Quaresma Com cada any, passades ja les celebracions del naixement de Jesús, l'Església ens convida a un temps de preparació per a celebrar els grans misteris de la passió, mort i resurrecció de Jesús, el que anomenem la Quaresma. Es una proposta d'un temps d'insistència en l'oració, en l'austeritat de vida, en les obres de servei als germans: un temps de *conversió a Déu* i de *conversió a l'amor dels germans.* Sobretot els més grans recordareu com abans la Quaresma es celebrava, àdhuc socialment, amb signes ben visibles: dejunis i abstinències en dies ben marcats, prèdiques i pràctiques religioses especials, abstenció d'espectacles... Avui, en la nostra sacietat secularitzada, potser queda poc lloc per a aquests signes. Però els cristians seguim tenint necessitat d'escoltar aquesta proposta de l'Església. Ho necessitem segurament més que mai. Tots tenim la sensació que, massa sovint, vivim una vida massa superficial i inconsistent, que vivim arrossegats per la banalitat, els egoismes i la insolidaritat, la manca de valors sòlids, la manca de sentit en el que fem... La mare Església, sàvia pedagoga, ens torna a regalar una oportunitat *de conversió*, d'anar endins, d'anar al fons, que és tornar a l'Evangeli, a la proposta salvadora de Jesús que, en el fons, és el que sempre desitgem, - potser sovint sense adonar-nos-en -, l' única que pot donar veritable sentit i valor a la nostra vida humana. No és una proposta negativa - de prohibicions, de sacrificis ingrats, de cares llargues -, sinó una proposta d'anar a allò que realment anhela i desitja el més profund del nostre cor, viure el goig de l'amor gratuït i generós de Déu en el veritable amor entregat i generós als germans. Quan tan sovint experimentem que la nostra existència és con una existència grisa, sense color ni relleu, l'Església ens recorda que Déu vol que visquem una existència viva, de colors vius i intensos: l'Església ens parla de *conversió,* de canvi vers el millor, de tornar al més autèntic de nosaltres mateixos, que és allò a què ens convida Jesús en el seus ensenyaments i, sobretot, en el misteri de la seva mort i resurrecció. **El model de Jesús.** Les lectures d'avui ens indiquen el camí. Les dues primeres parlen de la voluntat irrevocable de Déu - després del càstig desastrós del diluvi - de preservar la vida dels homes, de viure amb ells una aliança d'amor vivificant, de que no es perdi allò que ell amorosament ha creat. L'evangeli al·ludeix a la manera com Jesús ensenya que s'ha de realitzar aquesta voluntat salvadora de Déu. És un text que potser ens resulta una mica estrany, sobretot en l'evangeli de Marc - el que avui hem llegit -, que és el més sintètic. Abans de començar a anunciar la seva Bona Nova salvadora, Jesús és empès per l'Esperit a anar quaranta dies al desert on "és temptat". No hem de pensar que Jesús és "temptat" com ho podem ser nosaltres, en el sentit de poder ser induït a "pecar" o a fer quelcom contra Déu. Més aviat hem de pensar que l'evangeli ens presenta un Jesús al qual, a l'inici de la seva activitat pública, se li presenten diverses possibilitats d'actuar; i ell escull deliberadament quines ha de seguir, quines són segons el voler de Déu i el que requereix la mateixa natura de la salvació humana. Els altres evangelistes expliciten les "temptacions" de Jesús: la d'apaivagar la fam convertint les pedres en pa (el recurs fàcil i irresponsable al poder diví per aconseguir els propis interessos); la del recurs al prestigi extern i la fama superficial (llançar-se des del temple als ulls de tothom); la del poder dominador sobre tots i contra tots ("et donaré tot poder"). Jesús renuncia a aquests recursos i declara acatar la voluntat de Déu, que vol salvar als homes des d'un amor lliure i responsable, que és el que ens constitueix com a persones davant Déu i davant dels altres. Amb aquestes opcions, - renúncia a cercar irresponsablement els nostres interessos, renúncia a cercar només el prestigi i l'aparença, renúncia al poder sobre i contra els altres - Jesús ens ensenya el camí de la nostra veritable salvació. I notem que aquest camí de desinterès, de solidaritat i de servei als altres és el que, precisament, finalment portà Jesús a la mort, però també a la resurrecció. En el moment de rebutjar les "temptacions", Jesús realitza allò que Sant Pau expressa en la magnífica síntesi cristològica de la carta als de Filips (2,5): "Tot i que era de condició divina,... es sotmeté a viure com un home qualsevol (sense viure dels privilegis que li oferia el temptador) i romangué fidel a la realitat humana, fins a la mort, i a la mort de creu. I per això Déu l'exalçà i el ressuscità..." Quan l'Església ens proposa de preparar-nos a la celebració d'aquest misteris de mort i de resurrecció, ens demana que romanguem també fidels a la nostra realitat humana; que, com Jesús, no vulguem viure de privilegis ni interessos insolidaris i egoistes, sinó que visquem la filiació divina i la germanor solidària àdhuc fins a la mort, amb la fe que és així com serem glorificats per Déu i assolirem el veritable sentit de les nostres vides. Aquesta és la "conversió" que se'ns demana en la quaresma: tornar endins, tornar al que ens ensenyà Jesús amb la seva vida i la seva mort, tornar al veritable sentit del nostre ésser humà. **La "conversió" dels nostres cors i de les nostres vides** - *Conversió a Déu,* del que potser vivim massa oblidats: Ell és el nostre Principi, l'Amor que ens crea a cada instant, la Misericòrdia sempre regalada als fills que dilapidem la seva herència. Reconciliació amb Aquell que no deixa de reconciliar-se eterna y fidelment amb tots i cadascun. Per això, insistència i aprofundiment en la pregària viva i confiada. - *Conversió a mi mateix*. A pesar de les meves misèries i pecats, de les meves limitacions, estupideses i immadureses, de la meva pobresa... Perquè, essent jo així, Déu m'estima: no m'estima pel que jo sóc, sinó pel que Ell és, perquè Ell es bo, i només por estimar. Penediment en l'autoestima sobrenatural. - *Conversió al meu entorn més pròxim:*. Reconciliar-me amb la família, els veïns, el treball que em toca fer...Reconciliar-me tot sanant ferides, oferint amor gratuït, ja que només l'Amor entregat i rebut il·luminarà i transformarà la quotidianitat i ens farà passar de la mort a la vida. - *Conversió als més llunyans*, ja sigui per ideologia o per pura distància cultural, econòmica, social... Sobretot als qui tenen més necessitat, els més febles i pobres, els qui viuen en situacions de misèria, guerra, fam... No visquis en un aïllament olímpic del que no toca als teus interessos. "El que feu a qualsevol d'aquests petits, a Mi m'ho feu". No deixis passar de llarg ningú que pot ser la presència actual i concreta de Déu per a tu. - *Conversió a la Creació*... Viure en harmonia ecològica amb la natura, des del compartir, més que des del consumir, des del treball i responsabilitat vers una realitat sostenible y solidaria…Potser aquí hauríem de trobar un nou sentit a les velles pràctiques de dejuni i austeritat... - Procurar de viure

aquests dies que se'ns regalen en esperit de conversió i de reconciliació ens ajudarà a assumir la Mort: la mort que no deixa de produir-se en nosaltres i en el nostre voltant. El que creiem i celebrarem en la Pasqua és que Jesús ha vençut la mort, i que en Ell i per Ell nosaltres la podem vèncer seguint el seu camí. Déu ens ha destinat, no a la mort, sinó a la Vida amb Ell. Ara, cadascun de vosaltres procureu de precisar una mica en quins punts d'aquests hauríeu de fer potser un particular esforç de conversió aquesta Quaresma. No us quedeu amb la sensació vaga i inoperant que ho hauria de canviar tot. Procureu fixar-vos alguna cosa concreta, i comenceu per aquí, i després aneu avançant... Sempre estem només començant....

ETIQUETES
CONVERSIÓ TEMPTACIÓ